

Protokół

8. posiedzenia II. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 13. października 1904

Początek o godzinie 10 minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 127.

Ze strony Rządu: c. k. wiceprezydent namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siódmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spisy petycyj wniesionych po dzień 13. października 1904 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls.: 985, 989—991, 995, 997—999, 1007, 1010, 1014—1018, 1025—1027, 1030—1032, 1037, 1039, 1042, 1051, 1060, 1062, 1063, 1067—1072, 1074—1077, 1082, 1083.

Komisji szkolnej Ls.: 984, 988, 993, 996, 1011, 1029, 1038, 1040, 1044, 1065.

Komisji gminnej Ls. 1024, 1046.

Komisji petycyjnej Ls.: 1019, 1034.

Komisji administracyjnej Ls.: 987, 1013, 1028, 1043, 1052.

Komisji prawniczej Ls.: 1012, 1061.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 986, 1020, 1022, 1053.

Komisji drogowej Ls.: 1000, 1009, 1023, 1033, 1047, 1056.

Komisji podatkowej Ls.: 1021, 1041.

Komisji kolejowej Ls.: 1036.

Komisji górniczej Ls.: 992, 1073.

Komisji przemysłowej Ls.: 994, 1045, 1057, 1066.

Komisji wodnej Ls.: 1008, 1078.

Komisji dla reform agrarnych Ls.: 1035

Po odczytaniu petycji Ls. 984 Prełożenia Zborn izraelickiego w Mielnicy o uwolnienie od opłaty na rzecz szkoły ludowej w Mielnicy, przemawia p. Borkowski popierając tę petycję i wnosząc na przekazanie jej komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy nechwała odesłanie tej petycji do komisji szkolnej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1053 Gmin Mielec, Wawpierzowa itd. o zniesienie kolczykowania świń, przemawia p. Krempa popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1056 Gmin Hankówki, Polanki i innych o zmianę ustawy drogowej, przemawia p. Krempa popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1057 Kalksteina Ferdynanda w Siedliszowicach o subwencję na lepsze urządzenie szkoły koczarskiej w Ujściu jezuickim, przemawia p. Bojko popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1065 Boberkiej Zofii wdowy po nauczycielu ludowym ze Lwowa o podwyższenie pensji wdowiej, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że częste nawiedzanie naszego kraju klęskami pożarów rujnuje materialnie ludność przeważnie wiejską i małomiasteczkową w sposób zastraszający, przygotowując ją o kij zebraczy:

zważywszy, że wszystka ludność naszego kraju od szeregu lat domaga się bezskutecznie zarządzenia złemu przez zaprowadzenie przymusu asekuracyjnego;

zważywszy, że mimo tylokrotnych rezolucji, uchwalanych przez Sejm Galicyjski, c. k. Rząd do tego czasu tej kwestyi tak piekającej dotąd nie rozwiązał.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się jak najusilniej Wysoki c. k. Rząd, aby w interesie własnym, jakoteż i w interesie ludności, przystąpił co rychlej do wydania stosownych postanowień, umożliwiających zaprowadzenie w Galicyi przymusu asekuracyjnego od ognia.

Lwów, dnia 13. października 1904.

Wnioskodawca:

Bojko w. r.

F. Włodek, Krempa, Wilczkiewicz, Bohaczewski, Barabasz, Szajer, Kramarczyk, Potoczek, Michalski, Jahl, Rayski, Maryewski, Maiss, Jabłoński, Buynowski, Vaybinger, Wurst, Merunowicz, Huryk, Mogilnicki, Effinowicz, Tarnawski, Wiśniewski, Stapiński, Bednarski, Rotter, Michałowski, Łazarzski, Szponder, Rutowski, Skolyszewski.

Wniosek

posła Stapińskiego i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby usunął od przeprowadzenia wyboru uzupełniającego posła na Sejm krajowy z kurji gmin wiejskich powiatu Jasielskiego, naznaczonego na 15. listopada 1904, tak c. k. Starostę hr. Michałowskiego, jak i c. k. starszego komisarza Kalinowicza, a to ze względu na dowiedzione im nadużycia, jakich się dopuszczali przy podobnych wyborach.

We Lwowie, dnia 13. października 1904.

Wnioskodawca:

Jan Stapiński w. r.

Bojko, F. Włodek, Mogilnicki, Krempa, Huryk, Ostapczuk, Oleśnicki, Korol, Effinowicz, Gładziuk, Staruch, Skoiyszewski, Szponder, Bohaczewski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby jak najrychlej wygotował trasę drogi z Szczawicy do Piwnicznej i wdrożył odpowiednią akcyę, celem przeprowadzenia budowy tejże drogi, udzielając subwencyę z funduszów krajowych.

Wnioskodawca:
Bednarski w r.

Jabłoński, Lipiński, Wurst, Buynowski, Michalski, E. Michałowski, Huza, Łazarski, Maryewski, Żardecki, Jahl, Tarnawski, Ray-ski, Maiss.

W n i o s e k.

Zważywszy, że §. 9. ustawy państwowej z dnia 29. lutego 1880 r. Dz. p. p. Nr. 37. o środkach zapobiegawczych tępienia zarazy i księgosuszu, a względnie nowela do tegoż §-tu 9-go ogłoszona rozp. ministerjalnem z dnia 12. kwietnia 1880, jest nadzwyczajnie niejasną co do tworzenia pasów pogranicznych, gdyż mówi tylko ogólnikowo, iż w myśl tej ustawy pas pograniczny ma być utworzony w szerokości 30-tu kilometrów od granicy rosyjskiej, a w razie przypadłości do pasu pogranicznego chociażby tylko małej części sąsiedniej gminy, ma być wzięta cała gmina;

zważywszy więc, że wskutek tej niejasności myśli noweli do §-fu 9. ustawy z dnia 29. lutego 1880 Nr. 37. powołano do pasu pogranicznego całe gminy wraz z obszarami dworskimi, pomimo, że przy odmierzaniu na mapach przy ustanawianiu pasu pogranicznego tylko małeńki nieraz skrawczek pustej ziemi bez budynków pewnej gminie zaleciał co sprawia ludności dotyczącej gminy nadzwyczajne utrudnienia jakie wynikają z katastru pogranicznego, a dla samejże myśli ustawy o zapobieganiu

rozwlęczenia księgosuszu nie mają najmniejszej wartości, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

I, Wzywa się c. k. Rząd, by ze względu na ustalony pas pograniczny dla katastru bydła od lat 20 istniejący zmniejszył z 30 na 20 kilometrów lub ewentualnie wziął za podstawę szerokości pasu pogranicznego naturalną granicę, rzekę Wisłę począwszy od Oświęcimea tj. granicy pruskiej wzdłuż jej biegu aż do Niepołomic, zaś ciąg dalszy granicę suchą, lecz na 20 kilometrów szeroką.

II. Wzywa się c. k. Rząd, by w razie nieuwzględnienia pierwszego wniosku uzupełnił nowelę ministerjalną do §. 9. ustawy z dnia 29. lutego 1880 Nr. 37. i wyraźnie orzekł, jaka część terytorium sąsiedniej gminy z pasem pogranicznym, musi przypaść przy odmierzaniu na mapach krajowych do pasu pogranicznego, na mocy, którejby całą gminę sąsiednią w myśl tejże ustawy można uważać za koniecznie należąca do pasu pogranicznego np. $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, i t. p.

III. Wzywa się c. k. Rząd, by obok pierwszych dwóch wniosków pozostawił Władzy politycznej wolność bez naruszenia zasady ustawowej do zmniejszenia lub uwzględnienia lokalnych stosunków terytorjalnych, podciągania lub uwalniania gmin od należenia do pasu pogranicznego.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, by się zastanowił, czy nie byłoby już na czasie zniesienie okręgów rewizyjnych bydła jako za wielkich i nie odpowiadających swojemu celowi, a na to miejsce polecić prowadzenie katastru bydłowego miejscowemu ogładaczowi bydła.

Lwów, dnia 11. października 1904.

Wnioskodawca:
Kramarczyk w. r.

Potoczek, Żardecki, Łazarski, Huryk, Szponder, Bohaczewski, Bojko, Filip Włodek, Krempa, Paygert, Szwed, Trzecieski, Wilcz-

kiewicz, Effinowicz, Bal, Cielecki, Krzysztofowicz, Szajer, Ochrymowicz, Mogilnicki, Płocki.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w drodze właściwej zniósł nareszcie i to jak najrychlej opłatę po 35 hal. za doręczenia sądowe.

Lwów, dnia 13. października 1904.

Wnioskodawca:

Filip Włodek w. r.

Szponder, Szwed, Kramarczyk, Szajer, Rotter, Stapiński, Rayski, Wilezkiewicz, Bynowski, Żardecki, Tarnawski, Maiss, Potoczek, Cielecki, Skołyszewski, Krempa, Maryewski, Vayhinger, Bojko, Tomaszewski, Michałowski.

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy.

Podpisani proszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

I. aby taniego materiału budowlanego dla zniszczonego całkowicie pożarem miasta Sokołowa w powiecie Kolbuszowskim i dotkniętej klęską pożaru gminie Łąka w powiecie Rzeszowskim z lasów rządowych a mianowicie z puszczy Niepołomickiej i innych domenów po cenach kupcom na miejscu odsprzedawanych bez żadnych kosztów transportu na stacji kolejowej Rzeszów, jak również drzewa opałowego dostarczył.

II. Ze względu że w okolicach Sokołowa znajduje się tylko jedna cegielnia, która nie może dostatecznej ilości cegieł budującemu się m. Sokołowi dostarczyć, a sprowadzana cegła z Rzeszowa kosztuje bardzo drogo bo aż 50 K. za tysiąc:

przeto Wysoki Sejm raczy polecić Wydziałowi krajowemu, aby wyjechał zupełnie

bezpłatnie przewóz cegieł dla Sokołowa z fabryk lwowskich i innych, do stacji kolejowej Rzeszów.

We Lwowie, dnia 13. października 1904

Wnioskodawca

Szajer w. r.

Skołyszewski, Potoczek, Szwed, Bohaczewski, Glidziuk, Ochrymowicz, Huryk, Krempa, Effinowicz, Szponder, Wilezkiewicz, Mogilnicki, Bojko, F. Włodek, Barabasz, Żardecki, Kramarczyk, Mazikiewicz.

W n i o s e k

posła Szajera i tow. o zapomogę względnie bezprocentową pożyczkę, dla dotkniętych klęską posuchy, powiatów: Rzeszowskiego, Kolbuszowskiego i Strzyżowskiego.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby wszystkim gminom wspomnianych, klęską posuchy dotkniętych powiatów, w dostateczną ilość soli bydłowej, według ilości inwentarza w równej mierze na czas, jeszcze przed zimą dostarczył.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z c. k. Rządem dostarczył dostateczną, bezzwrotną zapomogę i pożyczkę bezprocentową na zakupno nasion, na zasiewy wiosenne i na zakupno paszy, już na miesiąc marzec udzielił, aby zakupno nawozów sztucznych, jak kainit i t. p. po niższych cenach, bez wszelkiej opłaty kolejowej za przewóz takowej, umożliwił.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby celem dostarczenia prac dla zubożałej, bez żadnych środków do życia pozostającej ludności, już w przyszłym miesiącu tego roku, a najdalej z wczesną wiosną rozpoczął roboty, około regulacji Wisłoka w powiecie Rzeszowskim i Strzyżowskim, a rzeki Łęgu w powiecie Kolbuszowskim.

We Lwowie, dnia 13. października 1904

Wnioskodawca:

Szajer w. r.

Filip Włodek, Szponder, Kramarczyk, Żardecki, Wilczkiewicz, Glidziuk, Szwed, Mogilnicki, Huryk, Barabasz, Ochrymowicz, Bohaczewski, Bojko, Krempa, Potoczek, Skołyśzewski.

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy.

Ponieważ wielokrotnie sprawdzonem zostało, że sól bydłęca zostaje przez zarządy salin, za wiedzą rządu, pewnemi środkami zagoryczaną, a to celem, aby ludność uboższa dla własnej kuchni takowej nie używała, jest ona nie tylko dla ludzi, ale i dla inwentarza w wysokim stopniu szkodliwą.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by raz na zawsze sól bydłęca zakwaszać i zagorzkniać zaprzestał.

Wzywa się również c. k. Rząd, by dla wszystkich powiatów, dotkniętych klęską posuchy, po cenach produkcji i zniżonych cenach transportu w potrzebnych ilościach wszystkim gminom dostarczył.

We Lwowie, dnia 13. października 1904.

Wnioskodawca:
Szajer w. r.

Wilczkiewicz, Mogilnicki, Filip Włodek, Kramarczyk, Żardecki, Barabasz, Szponder, Glidziuk, Szwed, Bojko, Bohaczewski, Skołyśzewski, Huryk, Mazikiewicz, Potoczek, Krempa, Ochrymowicz.

W n i o s e k

posła Stapińskiego i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa Rząd, aby w drodze właściwej przeprowadził ustawę, przekazującą spadki, do których w przepisany terminie nie zgłosili się spadkobiercy, na rzecz funduszu ubogich tych gmin, do których spadkodawca przynależał.

We Lwowie, dnia 13. października 1904.

Wnioskodawca:
Stapiński w. r.

Bojko, Krempa, Bednarski, Filip Włodek, Szponder: Skołyśzewski, Vayhinger, Tarnawski, Jabłoński, Jahl, Syroczyński, E. Michałowski, Schätzel, Bohaczewski, Brunicki, Glidziuk, Mogilnicki, Oieśnicki.

W n i o s e k

posłów Rapaporta, Kolischera, Fruchtmanna i Loewensteina.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze właściwej przeprowadził uzupełnienie gal. Rady szkolnej krajowej w tym kierunku, iż w skład tej Rady oprócz osób w artykule IV. jej statutu wymienionych, wejść ma także jeden reprezentant wyznania mojżeszowego przez Najjaśniejszego Pana powołać się mający.

We Lwowie, dnia 13. października 1904.

Wnioskodawcy:
Rapaport, Kolischer, Fruchtmanu.
Loewenstein.

Jabłoński, Władysław Jaworski, Wojciech Dzieduszycki, Syroczyński, Głabiński, Götz, Paygert, Baworowski, Zaleski, Moysa, Adam Jędrzejowicz, Leszek Cieński, Borkowski, Żardecki, Lipiński, Wurst, Tomaszewski, Niezabitowski, Abrahamowicz, Stanisław Jędrzejowicz, Rutowski, Michalski, Leo, Rayski, E. Michałowski, Paszkowski, Schätzel, Męciński, Vayhinger, Maiss, Tarnawski, Rotter, Wodzicki, Wiśniewski, Łazarski, Buynowski, Jahl, Maryewski, Jan Szeptycki, Huza, Federowicz, Gołuchowski, Skalkowski.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Szpondra i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie nadużyć popełnianych przez Towarzystwo okrętowe „Hamburg-Amerika-Linie na emigrantach polskich i ruskich, udających się do Ameryki.

Dnia 20. września b. r. zrobili dzienniki berlińskie jak „Vorwärts“ i inne odkrycie, że agenci firmy okrętowej „Hamburg-Amerika-Linie“ łapią w podstępny sposób emigrantów polskich i groźbą wtrącenia ich do więzienia, groźbą oddania ich w ręce policyi i odesłania ich do miejsca ich zamieszkania, po prostu zmuszają ich do kupowania biletów okrętowych firmy „Hamburg-Amerika-Linie“. Sensacyjne te rewelacje, które w całych Niemczech wywołały wrażenie, nie są dla nas nowością lub niespodzianką. Na zbrodniczą firmę „H.-A.-L.“ już od dawna żalą się nasi emigranci. Dnia 13. października 1903 r. grono poważnych posłów wniosło interpelację do Wysokiego c. k. Rządu, lecz niestety Wysoki c. k. Rząd dotąd na interpelację nie odpowiedział i nie w tym kierunku nie uczynił.

Wprawdzie Dyrekcya firmy okrętowej „H.-A.-L.“ na prywatną drogą wysłane zażalenie nadesłało do Ministerjum spraw zagranicznych we Wiedniu usprawiedliwienie, jednak odpowiedź ta pełna nieprawdy i ubliżających wyrażen dla żalącego się świadczy najlepiej, jaką nieżyczliwością kieruje się ta firma hakatystyczna do wszystkiego co polskie i jak mało liczy się z Wysokim c. k. Rządem austryackim. W odpowiedzi tej wyraziła Dyrekcya firmy „H.-A.-L.“ „przypuszczenie“ (?), że zarząd hotelu w N. Jorku odesłał pakunki emigranta przez „pomyłkę“ na inny okręt a nie na okręt, należący do firmy „H.-A.-L.“. Tem „przypuszczeniem“ chciała firma „H.-A.-L.“ rozmyślnie wprowadzić w błąd Wysoki c. k. Rząd austryacki, bo pakunki emigranta zaopatrzone były w tabliczki z napisem „Hamburg-Amerika-Linie“ okręt „Pretorya“ i nazwiskiem emigranta, zginąć zatem nie mogły.

Pozostaje więc druga możliwość, której i firma „H.-A.-L.“ nie wyklucza, mianowicie, że pakunki skradzione zostały między hotelem a okrętem „Pretorya“. Otóż interpelacya z dnia 13. października 1903 roku twierdzi to samo i wyraźnie wskazuje „pakiera“ (Gepäckmeister) firmy „H.-A.-L.“ jako defraudanta pakunków, i mimo, że in-

terpelacya wymieniła świadków na okoliczność, że „pakier“ firmy „H.-A.-L.“ zdefraudował pakunki emigranta galicyjskiego, firma „H.-A.-L.“ dotąd wzbrania się emigrantowi odszkodowania wypłacić. Dziwna zaiste ta firma „H.-A.-L.“, która ograniczeniem osobistej wolności zmusza emigrantów do jazdy swemi okrętami, a gdy emigrantów ma już w swoich rękach, dopuszcza, aby ich doszczętnie okradano!

Z tych więc względów zapytują się podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza:

1. Czy znanem mu jest dokładnie postępowanie firmy okrętowej „Hamburg-Amerika-Linie“ z emigrantami polskimi.

2. Czy gotów jest tak jawnych, jak potajemnych agentów firmy „H.-A.-L.“ w Galicyi ścigać i w razie pochwycenia uważać ich za pospolitych przestępców i surowo karać.

3. Czy gotów jest w drodze dyplomatycznej zażądać odszkodowania za skradzione pakunki w d. 9. listopada 1901 r. emigrantowi galicyjskiemu w myśl interpelacyi z dnia 13. października 1903 r.

4. Czy nie uważałby za stosowne poczynić odpowiednie kroki celem odebrania firmie okrętowej „Hamburg-Amerika-Linie“ koncesyi w całym państwie austryackim, czego domaga się dobro emigrantów i powaga Wysokiego c. k. Rządu austryackiego.

Interpelant:

ks. Szponder.

Wilczkiewicz, Rayski, Vayhinger, Rotter, Bednarski, Bynowski, Tarnawski, Szwed, Kramarczyk, F. Włodek, Szajer, Stapiński, Stojalowski, Żardecki, Krempa, Bojko.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Gmina Zamarstynów, powiatu lwowskiego przedzieloną jest na dwie części linią

akeyzową miasta Lwowa. Urządzenie to, ustanowione w celach fiskalnych dla dogodności w poborze opłat konsumcyjnych, nie może jednak żadną miarą naruszać praw, ani też uwalniać gminy Zamarstynów od obowiązków, jako samoistnej gminy administracyjnej — na całym jej terytorium, a więc i na części, objętej lwowską linią akeyzową.

Tymczasem Magistrat król. stoł. miasta Lwowa, obwieszczeniem z 24. lipca 1901 l. 66522 ogłosił pewne przepisy, odnoszące się do wykonywania policyi weterynaryjnej i zastosowuje je bezprawnie także na terytorium gminy Zamarstynów w granicach linii akeyzowej.

Przebiwko temu oczywistemu przekroczeniu swej władzy ze strony Magistratu lwowskiego wniosła Zwierzchność gminy bezzwłocznie protest do tegoż Magistratu, a do c. k. Namiestnictwa rekurs p. d. 6. sierpnia 1901 l. 2902.

Rekursu tego — pomimo, iż od czasu jego wniesienia upłynęło przeszło lat cztery c. k. Namiestnictwo dotąd nie załatwiło. Podpisani zapytują przeto:

Jakie są powody, że rekurs gminy Zamarstynów, wniesiony w sierpniu 1901 r. o naruszenie przez Magistrat król. stoł. miasta Lwowa jej praw, jako samoistnej gminy administracyjnej, załatwionym nie jest dotychczas, pomimo że od czasu, gdy ten rekurs wniesionym został, upłynęło przeszło lat cztery?

Lwów, dnia 10. października 1904.

Interpelant:
Teofil Merunowicz.

Maiss, Lipiński, Łazarski, Bednarski, Tomaszewski, Schützel, E. Michałowski, Buynowski, Rayski, Wiśniewski, Huza, Rotter, Vayhinger, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i towarzyszy do JW. Pana Komisarza rządowego w sprawie niewła-

ściwości Prokuratury Państwa w Tarnowie.

Już przeszło rok minął, od czasu, jak c. k. Prokuratura państwa w Tarnowie wytoczyła śledztwo przeciw Józefowi Szajdekowi, b. sekretarzowi gm. Sędziszowa, obecnie w Rzeszowie zamieszkałemu, o zbrodnię oszczerstwa, popełnioną rzekomo w aktach tegoż Szajdeka przeciw p. Jagoszewskiemu, c. k. Staroście w Ropczycach.

Po wielu przewlekłych dochodzeniach, które już były w stanie wzbudzić podejrzenie co do intencji docieczenia szczerej prawdy, dojrzała nareszcie sprawa do spisania aktu oskarżenia. Ale, o dziwo, mimo prawomocności aktu oskarżenia, znowu odroczone w nieskończoność. I to już nie domysły, ale przekonanie musi powodować, że c. k. Prokuratura państwa w Tarnowie, nie wiadomo, z czyjego natchnienia, zmierza do zabagnienia sprawy. Wierzymy, że c. k. Prokuraturę państwa sam akt oskarżenia, stwierdzający fakty, stanowczo przez świadków zaprzeczone, stawia w pourem świetle, ale na to nie ma rady, — skoro się chce z czarnego zrobić białe. Sprawa ta będzie osobno wytoczona w Ministerstwie sprawiedliwości i jen. Prokuratury, a na razie chodzi nam tylko o wyjaśnienie:

1. Czy okoliczności te znane są c. k. Namiestnictwu?

2. Jak Prokuratura państwa w Tarnowie to tłumaczy?

3. Kiedy nareszcie rozprawa ta dojdzie do skutku?

Lwów, dnia 13. października 1904.

Interpelant:
Fr. Krempa

Stapiński, Korol, Bojko, Filip Włoddek, Bohaczewski, Stojalowski, Effinowicz, Kramarczyk, Szwed, Skołyśzewski, Szponder, Huryk, Mazikiewicz, Ostapeczuk. Oleśnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Stapińskiego i tow. do JW Pana Komisarza rządowego w sprawie wyboru Rady gminnej w Jedliczu.

Dnia 29. marca 1904 przeprowadzono w Jedliczu wybór nowej Rady gm. w obecności starszego komisarza pow. p. Leszczyńskiego. Zarzutów żadnych nie było w czasie wyboru i być nie mogło, bo wszystko odbyło się swobodnie i legalnie.

Żydzi niezadowoleni z wyniku wyborów, aby jeszcze jakiś czas utrzymać na stanowisku teraźniejszego naczelnika gminy jako powolne im narzędzie, wnieśli protest, którego rozstrzygnięcia dotychczas nie wiadać. Żydzi protestujący, przechwalają się, że jeszcze lata upłyną, zanim nowo wybrana Rada zacznie urządować.

Przeciąganie tego załatwienia protestu grozi mieszkańcom Jedlicza i okolicy stratami, których powetować się później nie da. Nowo wybrana Rada gm. ma za główny cel, do prowadzenia do skutku budowy nowego kościoła. Obecnie Towarzystwa naftowe w Potoku i Żarnowcu pokryłyby znaczną część kosztów budowy. Później może się nafta wyczerpać i towarzystwa naftowe wniosą się, a cały ciężar budowy kościoła spadnie na ludność miejscową.

Zważywszy, że zarzuty protestu są błahę, a p. Leszczyński c. k. nadkomisarz z Krosna twierdzi, że wybory odbyły się bez żadnego zarzutu, zapytujemy:

„Czy JW Pan Komisarz rządowy zechce spowodować jak najrychlejsze stanowcze załatwienie tej sprawy przez odrzucenie błahego protestu, przez zatwierdzenie nowo wybranej Rady gm. i wprowadzenie teje w urządowanie?

Lwów, dnia 13. października 1904.

Jan Stapiński w. r.

Huryk, Effinowicz, Skołyszewski, Ostapczuk, F. Włodek, Korol, Szponder, Krempa, Kra-marczyk, Szwed, Bojko, Olesnicki, Stojalowski, Bohaczewski, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Stapińskiego i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Jakób Filipowicz, wiertacz pracujący w Borysławiu, a w Krośnie mający stałe miejsce zamieszkania, potrzebował świadectwa ubóstwa dla uzyskania uwolnienia od opłaty szkolnej syna swego, ucznia III. kl. realnej w Krośnie. Świadectwo to należało się niewątpliwie Filipowiczowi, skoro się zważy, że tenże z zarobku swego, wynoszącego 100 koron miesięcznie ntrzymuje siebie w Borysławiu, a w Krośnie żonę z siedmiorgiem dzieci. Mimo to starosta krośnieński dr. Nowosielecki odmówił potwierdzenia świadectwa ubóstwa, a uzasadnił odmowę tak: miał Filipowicz pieniądze na strejk, to niech ma i na opłatę szkolną. Pomijamy fakt, że Filipowicz w strejku nie brał udziału, gdyż przed wybuchem tegoż za nrlopem 6-tygodniowym wyjechał do Krosna do chorej żony, a uważamy, że podobne mieszanie się starosty dra Nowosieleckiego do sporu między robotnikami a przedsiębiorcami naftowymi jest niedopuszczalne.

Zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego:

1. Czy znany jest Rządowi opisany tu fakt?
2. Co sądzi c. k. Rząd o oświadczeniu c. k. starosty krośnieńskiego.

Lwów, dnia 13. października 1904.

Interpelant:

Jan Stapiński

F. Włodek, Stojalowski, Ostapczuk, Oleśnicki, Krempa, Mazikiewicz, Bojko, Huryk, Szponder, Mogilnicki, Glidziuk, Skołyszewski, Barabasz, Bohaczewski, Effinowicz.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu, posła Bohaczewskiego i tow. w sprawie wyborów gminnych w Hoszowie doliniańskiego powiatu.

W gminie Hoszów doliniańskiego powiatu rada gminna urządzuje 17 lat. Z 18

radnych pozosłało zaledwie 7. Inni radni z zastępcą wójta i asesorem pomarli a wyboru uzupełniającego nikomu nie śni się zarządzić. Zupelne wybory były już 4 razy, ale wójt popierany wszelkimi siłami z Doliny tak wszystko aranżuje, ażeby nowo wybrana rada nigdy nie mogła ukonstytuować się. Jednego razu wójt jakoś niezręcznie sprawił się z takimi wyborami i rada gminna została już zatwierdzona; jednakowoż w tej chwili wójt sebował akta wyborcze do kieszeni i doniósł, że pewien żyd skradł akta, a on biedaczysko nawet nie wie kto wchodzi w skład rady. Rozpisane wskutek takiej komedyi i przeprowadzone nowe wybory do rady gminnej znowu pod nadzorem delegata c. k. Starostwa z Doliny zostały przez c. k. Namiestnictwo zatwierdzone, a dnia 26. maja ukonstytuowała się nowa rada gminna i wybrała nową zwierzchność gminną, również przy udziale c. k. komisarza starostwa z Doliny. Ale wójtowi Michajłowi Watiuzie żal ustąpić i on wniósł protest przeciw ukonstytuowaniu rady, który i do dziś został nie załatwiony. Od tego czasu byli reprezentanci gminy kilkanaście razy w c. k. Starostwie w Dolinie, kilka razy odnosili się pisemnie do JE. Pana Namiestnika, a raz do Prezydium c. k. Namiestnictwa dnia 31. lipca b. r. jawili się osobiście we Lwowie, a z początku września br. urgowali znowu, a to wszystko jest głosem wołającego na puszczy.

A tymczasem wójt Mychajło Watinka gospodaruje po swojemu; sam wójtem, sam zastępcą, sam przysiężnym, sam kasyerem i krzywdzi gminę i na żebry prowadzi. Wydział powiatowy żadnej skargi i słyseć nie chce, lustrator już 7 lat nie zaglądał do księgi kasowej w gminie, w której pełno kradzieży. Oprócz pieniędzy zdefraudował wójt Michajło Watiucha i pole gminne wartości około 5.000 koron, które najpierw wdzierzał na podstawie uchwały rady gminnej od gminy, a potem zaintabulował na siebie jako swoją własność.

Wójt Michajło Watiucha wie bardzo dobrze, że skoro tylko nastanie nowa rada

i zwierzchność, pierwszym jej dziełem będzie pociągnąć go do surowego obrachuunku i sądowej odpowiedzialności i dlatego ani rusz nie chce ustąpić a c. k. Starostwo w Dolinie wszelkimi siłami jego w tem podtrzymuje:

Dlatego podpisani zapytują:

I. Czy wiadome są c. k. Rządowi te oplakane stosunki i gospodarka w gminie Hoszów?

II. Dlaczego c. k. Rząd toleruje takie rzeczywiste bezprawia?

III. Czy zamysła c. k. Rząd takiemu bezprawiu ostatecznie już raz koniec położyć?

Interpelant:
Bobaczewski

Korol, Bojko, F. Włodek, Mazikiewicz, Potoczek, Szwed, Krempa, Effinowicz, Mogilnicki, Barabasz, Staruch, Huryk, Ostapeczuk, Szajer.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Izba uchwała bez rozprawy i oddzielnie zgodnie z formalnym wnioskiem p. Michalskiego odstąpić przekazane komisji petycyjnej następujące petycje: Ls. 328 komisji prawniczej, Ls. 456 komisji szkolnej i Ls. 775 komisji szkolnej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, ktorego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Rudrofa o założenie szkoły średniej w Czortkowie.

Przemawia p. Rudrof uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posłów Leo i Małachowskiego o wezwanie c. k. Rządu by przedsięwziął rewizję przepisów o zakazie budowania w rejonach wojskowych twierdz i magazynów prochowych w miastach.

Marszałek oznajmia, że z powodu nieobecności w Izbie p. Leo udziela głosu p. Małachowskiemu jako podpisanemu na wniosku, celem uzasadnienia tegoż.

Przemawia p. Małachowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawiczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Buynowskiego o reformę ustawy gminnej na zasadzie połączenia obszarów dworskich z gminami wiejskimi.

Przemawia p. Buynowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Oleśnickiego w sprawie budowy mostu na rzece Stryju w gminie Kruszelnica powiatu stryjskiego.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o wezwanie c. k. Rządu, aby komi-

syje dla wojskowej kontroli koni włościańskich odbywały się nie w październiku lecz w grudniu.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o zwołanie przez Wydział krajowy ankiety w celu zebrania materiału do zamierzonej reformy austriackiej ustawy cywilnej.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawiczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Władysława Czaykowskiego w przedmiocie przepisów o zakazie budowania w rejonie fortecznym.

Przemawia p. Władysław Czaykowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawiczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego względem klęsk wywołanych posuchą r. 1904.

Marszałek stwierdza, że na poprzednim posiedzeniu rozprawa ogólna nad tą sprawą została zamknięta i udziela głosu p. sprawozdawcy.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o klęsce posuchy w r. 1904. przyjmuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek 1 komisji.

Sprawozdawca czyta :

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia imieniem kraju gwarancyi do wysokości jednego miliona koron za spłatę pożyczek, zaciąganych przez powiaty lub gminy celem udzielenia pomocy rolnikom, dotkniętym klęską posuchy w r. 1904.

Przemawia p. Szponder.

Marszałek zapytuje, czy p. Szponder stawia jaką poprawkę do wniosku komisji.

Przemawia p. Szponder i stawia poprawkę, aby po słowie „pożyczek“ dodać słowo „bezpocentowych“.

Marszałek wzywa posłów, którzy zamierzają stawiać poprawki, by w myśl regulaminu bezzwłocznie po postawieniu poprawki oddawali je na piśmie marszałkowi.

Izba popiera poprawkę p. Szpondra.

Przemawia p. Stojalowski i stawia poprawkę następującą :

Po słowach „spłatę pożyczek“ dodać słowa : „splacalnych w trzech latach“.

Izba popiera poprawkę p. Stojalowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek 2 komisji, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Szpondra.

Przemawia p. Stojalowski i cofa postawioną powyżej poprawkę.

Sprawozdawca czyta :

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy użyć resztę funduszu zapomogowego uchwałą z 26. października 1903 wyznaczonego na udzielenie pomocy okolicom dotkniętym brakiem paszy w taki sposób, jaki Wydział krajowy za odpowiedni uzna.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

4. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przyszedł z wydatną pomocą ludności, a mianowicie :

a) aby z funduszków państwowych przeznaczył odpowiednią sumę na udzielenie pomocy ludności rolniczej, dotkniętej klęską posuchy, a mianowicie brakiem paszy dla bydła.

Izba uchwała bez rozprawy punkt a) 4 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

b) aby przeznaczył znaczniejszą ilość soli bydłowej na bezpłatne rozdanie rolnikom dotkniętym brakiem paszy ;

Marszałek odczytuje wniesioną do tego punktu wniosku komisji na poprzednim posiedzeniu następującą poprawkę :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

aby po słowach „brakiem paszy“ dodać : z tem że sól ma być dostarczona już z dniem 1. listopada 1904.

Izba popiera powyższą poprawkę.

Przemawia p. Skołyshzewski i stawia poprawkę aby po słowach : „soli bydłowej“ dodać słowa : „i surowicy solnej“.

Izba popiera powyższą poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała punkt b) wniosku 4 komisji, oddzielnie uchwała poprawkę p. Skołyshzewskiego jako dodatek, w końcu uchwała

również oddzielnie poprawkę p. Krempe jako dodatek do punktu b) wniosku 4 komisji.

Sprawozdawca czyta :

c) aby przyznał ulgi taryfowe dla przewozu wszelkiego rodzaju paszy i jej surogatów, kartofli na paszę przeznaczonych tudzież ściółki na rok 1904 i na rok 1905. w obrocie lokalnym i związkowym, a to z góry przy opłacie należytosci przewozowych, oraz aby ulgi dozwolone w rozporządzeniu z dnia 20. września 1904 Nr 106. Dz. rozp. kolejowych zastosował także do otrąb, grysu i makuchów oraz wytlóków buraczych.

Przemawia p. Stojałowski i stawia następującą poprawkę :

po słowie: „kartofli“ opuścić słowa: na „paszę przeznaczonych“.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała punkt c) 4 wniosku komisji z opuszczeniem słów: „na paszę przeznaczonych“, a oddzielnie odrzuca słowa: „na paszę przeznaczonych“ t. j. uchwała poprawkę p. Stojałowskiego.

Sprawozdawca czyta :

d) aby w okolicach, gdzie są lasy kameralne, zezwolił ludności rolniczej zbierać bezpłatnie liście na ściółkę dla bydła ;

Izba uchwała bez rozprawy punkt d) 4 wniosku komisji w brzmieniu komisji.

Sprawozdawca czyta :

e) aby z urzędu odpisał podatki gruntowe z gospodarstw kłęską posuchy dotkniętych i wstrzymał egzekucję zaległości podatkowych względem takich gospodarstw.

Izba uchwała bez rozprawy punkt e) 4 wniosku komisji.

Petycje do L. 117, 149, 159, 171, 172, 200, 202, 297, 332, 415, 416, 472, 498 do 507, 562 do 569 wniesione przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Marszałek odczytuje zgłoszoną na poprzednim posiedzeniu następującą rezolucję p. Krempe :

R e z o l u c y a.

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy rozdzielaniu zapomóg na zakupno paszy, kierował się według obliczenia sztuk bydła; jak również ażeby przy rozdziale soli za podstawę brano ilość koni, bydła, owiec każdej gminy w powiecie.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Krempe.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca powyższą rezolucję p. Krempe.

Następuje :

Sprawozdanie komisji kolejowej o czynnościach Dep. IV. Wydziału krajowego w sprawach kolejowych.

Sprawozdawca p. Kolischer uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następującą wniosek Komisji :

Wysoki Sejm raczy powziąć następującą uahwałę :

„Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z czynności Departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach kolejowych za czas od 1. grudnia 1902 do 31. grudnia 1903 i oznacza zwolnienie rocznego obciążenia krajowego funduszu kolejowego

przez dochody kolei lokalnych przez kraj popartych w sumie rocznej 300.000 koron słowami trzystu tysięcy koron.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o pe-tycyi komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie w sprawie udzielenia ulg taryfowych.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Jędrzejowicza, p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

a) Sejm wzywa Rząd, aby zniżki taryfowe, z powodu klęsk elementarnych przyznane, tak na kolejach państwowych, jak i na prywatnych, wyłącznie w drodze kartowania udzielane były.

b) Sejm wzywa Rząd, aby dodatkowo do przyznanych już ulg taryfowych, wyjednać jeszcze możliwe, jak największe ulgi przewozowe dla ziemniaków do tych za-ehodnich powiatów, w których tegoroczna posucha stworzyła warunki zagrażające tak hodowli bydła, jak i przyszłej kulturze tego najważniejszego produktu, którego do na-sienia braknie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szcze-gółowej i uchwala oddzielnie i bez rozpra-wy powyższe a) i b) wnioski komisji, które p. sprawozdawca kolejno odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o prze-dłożeniu Wydziału krajowego w sprawie pokrycia kosztów budowy projektowanej kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwol-niony na wniosek sekretarza p. Urbańskie-

go od czytania sprawozdania odczytuje na-stępujące wnioski komisji, a sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w III. wniosku komisji lit. d) trzecie słowo alinea zamiast „zawsze“ ma być „zawrże“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla normalno-torowej kolei z Tarnowa do Szczucina na czas do końca 1908 roku, począwszy od dnia udzielenia koncesyi, gwarancyi czy-stego dochodu, potrzebnego do oprocento-wania najwyżej po cztery od sta rocznie (4%), opłacania bankowego dodatku admi-nistracyjnego i umorzenia prawidłowego pożyczki pierwszeństwa, którą zaciągnie koncesyonaryusz tej kolei najwyżej w sumie imiennej 2,000.000! koron celem pokrycia kosztów budowy tej kolei.

II. Gwarancya ta obowiązuje kraj w ten sposób, że jeżeli dochody kolei nie osiągną gwarantowanej wysokości, brakująca reszta uzupełniona będzie z krajowego funduszu kolejowego.

Wpłacone przez fundusz kolejowy za-liczki gwarancyjne stanowią bezprocentowy dług przedsiębiorstwa kolejowego.

III. Upoważnienie pod I. Wydziałowi krajowemu udzielone czyni się zależnym od spełnienia następujących warunków:

a) Kapitał zakładowy normalno torowej kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina usta-nowiony będzie w porozumieniu z Wydzia-łem krajowym i nie będzie przekraczać imiennej sumy 3,400.000 koron;

b) Na kapitał akcyjny przyszłego To-warzystwa akcyjnego tej kolei wpłaci c. k. Skarb państwowy sumę 900.000 kor. w ter-minie, który będzie ułożony w porozumieniu z Wydziałem krajowym; interesenci miej-scowi zaś wpłacą 500.000 kor. w terminach które Wydział krajowy ustanowi.

W zamian za te udziały będą wydane w swoim czasie akcje zakładowe, którym nie będą przysługiwać procenta interkalarne przez czas budowy.

e) Warunki udzielenia koncesyi ułożone będą w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego; przy czem Wydział krajowy ma baczyć, by kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina przyznane zostały przez c. k. Rząd w myśl ustawy państwowej z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 takie ulgi, ułatwienia i korzyści, które według uznania Wydziału krajowego są potrzebne i wskazane.

d) Wydział krajowy zawrze z koncesyonaryuszem kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina umowę gwarancyjną, w której zastrzeżony będzie Wydziałowi krajowemu bezpośredni wpływ na rozdanie budowy, przeprowadzenie budowy, zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, sprawy finansowe i w ogóle zarząd kolei, względnie Towarzystwa kolejowego, jak również ułożenie taryf przewozowych.

e) Rozdział dochodów przyszłego Towarzystwa kolejowego ustanowiony będzie za zatwierdzeniem Wydziału krajowego; w szczególności z dochodów kolei mają być niszczone wydatki w następującym porządku.

1. koszta ruchu i administracji Towarzystwa;

2. raty roczne pożyczki pierwszeństwa (jak punkt I.);

3. zwrot dopłat krajowego funduszu kolejowego z tytułu gwarancji dochodów;

4. umorzenie akcji zakładowych;

5. dywidenda od nieumorzonych akcji zakładowych.

f) Wydział krajowy przeprowadzi rokovania w sprawie warunków pod którymi obejmie c. k. Zarząd kolei państwowych prowadzenie ruchu na kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina. Jeżeliby porozumienie

w tym względzie między Wydziałem krajowym a c. k. Zarządem kolei państwowych nie przyszło do skutku, ustanowienie zarządu ruchu na tej kolei zależeć będzie od postanowienia Wydziału krajowego.

g) Statut przyszłego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina ułożony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym tak, aby zapewnić dla kraju należyty wpływ w zarządzie Towarzystwa.

IV. O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty na akcje zakładowe przyszłego Towarzystwa kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina przyjąć gwarancję interesowanych ciał autonomicznych oprocentowanie i umorzenie pewnej części kapitału zakładowego, Sejm upoważnia Wydział krajowy do objęcia w ich miejsce odpowiedniej liczby akcji zakładowych, wpłacenia na nie w pełnej imiennej wartości i pokrycia tego wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego lub z funduszków uzyskanych przez zaciągnięcie na ten cel pożyczki. Dla zabezpieczenia funduszu krajowego od wszelkich strat z tego powodu zawrze poprzedz Wydział krajowy stosowne umowy z gwarantującymi ciałami autonomicznymi.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzyskania koncesyi na budowę i eksploatację normalnotorowej kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina, o ileby to Wydział krajowy uznał za wskazane.

VI. Poleca się Wydziałowi krajowemu by bezzwłocznie poczynił kroki potrzebne i wydał odpowiednie zarządzenia, by budowa kolei lokalnej z Tarnowa do Szczucina już w r. 1905 rozpoczętą została.

Przemawia p. Kolischer.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąmski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy wnioski I—VI komisji, które p. sprawozdawca kolejno odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o pe-
tencyi konsorcjum kolei lokalnej ze Lwowa
do Podhajec w sprawie podwyższenia
udziału funduszu krajowego w kosztach
budowy tej kolei.

Sprawozdawca p. Głabiński, uwel-
niony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od
czytania sprawozdania, odczytuje następu-
jące wnioski komisji, sprostowawszy po-
przednio omyłkę druku w sprawozdaniu
komisji, a mianowicie na str. 1 wiersz 13
z dołu po słowie: „także“ dodać słowa:
„powiaty i“, a we wierszu 12 z dołu po
słowie: „150.000 K.“ dodać słowa „powiat i“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm zmienia uchwały powzięte na
posiedzeniu dnia 29. października 1903.
w sprawie poparcia budowy kolei lokalnej
Lwów-Podhajec i ustala je w następujący
sposób:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy
do objęcia imieniem kraju akcyi pierwszeń-
stwa przyszłego towarzystwa akcyjnego
kolei lokalnej Lwów-Podhajec w sumie nie
przekraczającej kwoty 2,150.000 t. j. dwóch
milionów sto pięćdziesiąt tysięcy koron
przez wpłatę za nie w pełnej imiennej
wartości z zasobów krajowego funduszu
kolejowego, a to pod warunkami:

1. że interesenci miejscowi wpłacą na
akcyę zakładowe tego towarzystwa przy-
najmniej kwotę 1,350.000 t. j. milion trzysta
pięćdziesiąt tysięcy koron,

2. że wpłata na akcyę pierwszeństwa,
które kraj obejmie, nastąpi wtenczas, gdy
interesenci miejscowi uiszczą gotówką wpłatę
na akcyę zakładowe, a od gwarantujących
ciał autonomicznych ich ewentualne zobowią-
zania gwarancyjne, oprocentowania i u-

morzenia pewnej części zakładowego kapi-
tału akcyjnego będą prawnie zabezpieczone,

3. że warunki koncesyjne i postano-
wienia statutu przyszłego Towarzystwa
akcyjnego co do porządku użycia dochodów
kolei, ułożone będą w porozumieniu i przy
współdziale Wydziału krajowego,

4. że Wydziałowi krajowemu będzie
zapewniony odpowiedni udział w zarządzie
towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej Lwów-
Podhajec, i

5. że budowa tej kolei, jakoteż dostawy
dla tej kolei i t. p. będą rozdane o ile
możności w porozumieniu z Wydziałem
krajowym i o ile możliwości z uwzględnie-
niem sił i dostawców krajowych, a w szcze-
gólności budowa kolei przeprowadzona bę-
dzie na zasadzie ograniczonego lub publi-
cznego zaproszenia do złożenia ofert.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy
do zawarcia imieniem kraju z koncesyona-
ryuszami kolei lokalnej Lwów - Podhajec
umowy spółkowej, w której będą zastrze-
żone wszystkie powyżej wymienione warunki
udziału kraju w kapitale budowy tej kolei
i w której będzie ustanowiony sposób i ter-
mina wpłaty tego udziału.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy,
aby w razie potrzeby zaciągnął w Banku
krajowym lub też w innym zakładzie finan-
sowym pożyczkę w wysokości potrzebnej
do wpłaty w pełnej imiennej wartości na
akcyę pierwszeństwa kolei lokalnej Lwów-
Podhajec, które ma objąć kraj w sumie nie
przekraczającej kwoty 2,150.000 koron (ustęp
I.) i aby roczne raty na oprocentowanie
najwyżej po 4 od sta i umorzenie tej po-
życzki najdalej do końca r. 1908 wraz
z bankowym dodatkiem administracyjnym
pokrywał z dochodów krajowego funduszu
kolejowego.

IV. O ileby według uznania Wydziału
krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpła-
ty przez ciała autonomiczne na akcyę za-

kładowe, przyjmując ich gwarancję oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału akcyjnego zakładowego, upoważnia Sejm Wydział krajowy do objęcia zrealizowania tej gwarancji i pokrycia tem spowodowanego wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego lub z funduszu uzyskanych przez zaciągnięcie na ten cel pożyczki. Dla zabezpieczenia funduszu krajowego od wszelkich strat z tego powodu, zawrze wprzód Wydział krajowy stosowne umowy z gwarantującymi ciałami autonomicznymi.

V. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przy ustaleniu trasy projektowanej koleji Lwowsko-Podhajeckiej poparł interesa m. Lwowa, o ile to będzie zgodnem z interesami finansowymi i ekonomicznymi kraju.

Przemawia p. Schätzel.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Przemawia p. Merunowicz i stawia formalny wniosek na przyjęcie tych wniosków komisji *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie wniosek formalny p. Merunowicza na przyjęcie wniosków komisji *en bloc*, uchwała Izba powyższe wnioski I-V. komisji *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej w sprawie petycji Wydziału powiatowego w Koszowie o uchwalenie budowy kolei lokalnej wąskotorowej z Kołomyi przez Kossów do Żabiego.

Sprawozdawca p. Schätzel uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby przyspieszył przeprowadzenie zamierzonych studyów pod względem technicznym, ko-

mercyalnym i finansowym co do budowy kolei z Kołomyi przez Kosów Kuty a w dalszym ciągu do Żabiego i przedstawił wyniki dochodzeń ze swym wnioskiem o ile możliwości na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że następujący punkt porządku dziennego tj.

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszu krajowego za r. 1903 usuwa z porządku dziennego na życzenie Izby.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wnioskach Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia etatowych poborów urzędnikom administracyjnym szpitala powszechnego we Lwowie i św. Łazarza w Krakowie, oraz Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Laskowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji, dodając, że komisya załatwiła niniejszem sprawozdaniem także petycję Ls. 936:

728

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm zmienia obecnie obowiązujące etaty plac urzędników administracyjnych obu szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie oraz zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie w tym kierunku, że tytułem etatowej plac mają otrzymywać:

1. w szpitalu powszechnym we Lwowie i św. Łazarza w Krakowie:

a) rządea zamiast dotychczasowych 2.400 K. — 2.640 K.

b) oficyał zamiast dotychczasowych 2.000 K. — 2.200 K.

c) pisarz zamiast dotychczasowych 1.200 K. — 1.320 K.

d) dozorca domu zamiast dotychczasowych 1.200 K. -- 1.320 K.

e) aplikant zamiast dotychczasowych 1.000 K. — 1.100 K.

2. w zakładzie dla obłąkanych na Kulparkowie:

a) rządcą zamiast dotychczasowych 2.400 K. — 2.520 K.

b) oficyał zamiast dotychczasowych 2.120 K. — 2.220 K.

c) pisarz zamiast dotychczasowych 1.200 K. — 1.260 K.

II. Powyższe podwyższone płace etatowe wstawia się do budżetu owych trzech zakładów krajowych na r. 1905.

III. Z końcem r. 1904 ma ustać wypłata 10% względnie 5% dodatków, przyznanych tym urzędnikom administracyjnym powyższych trzech zakładów krajowych uchwałą Sejmu z 11. lipca 1902.

Tem samem załatwia się petycję L. 756, 936.
585, 728

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie i bez rozprawy powyższe wnioski I-III. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Wniosek nagły.

Dnia 27. września 1904 nawiedził wieś Nastasów, powiatu tarnopolskiego pożar, którego ofiarą padło 45 gospodarstw z 98 budynkami i zbożem. Ponieważ w gminie tej powstała wielka nędza, która grozi jej mieszkańcom ekonomiczną ruiną, dlatego podpisani proszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dla porzeczców gminy Nastasowa odpowiednią pomoc z funduszu krajowego.

Wnioskodawca:
Oleśnicki.

Korytowski, Bohaczewski, Huryk, Frnchtmann Effinowicz, Skołyzewski, Bojko, Ostapczuk, Szponder, Krempa, Potoczek, F. Włodek, Glidziuk, Szwed, Wilczkiewicz.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając nagłość wniosku, a pod względem formalnym wnosząc na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Przemawia p. Korytowski.

Po zamknięciu rozprawy Izba uchwała nagłość tego wniosku a oddzielnie uchwała przekazanie go komisji budżetowej.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 14. października 1904 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.
Kazimierz Lubomirski w. r.

